

Προτάσεις 2016

Το θάρρος του Ελέους

Μηνύματα που παραλάβαμε για τη συνάντηση στη Βαλέντσια

Ηγέτες Εκκλησιών ή διεθνών οργανισμών απέστειλαν μηνύματα στους συμμετέχοντες στην Ευρωπαϊκή συνάντηση. Βλέπε στο www.taize.fr

Το καλοκαίρι του 2015, στο Ταιζέ, αναζητήσαμε με ποιον τρόπο θα επιδείξουμε μια νέα μορφή αλληλεγγύης που σήμερα είναι επιτακτική. Πάνω σε όλη τη γη καινούριες δυστυχίες – μετανάστευση, περιβάλλον και κοινωνία – ζητούν απαντήσεις από τους πιστούς διαφόρων θρησκειών και από τους μη πιστούς.

Η ένοπλη βία σπέρνει τον όλεθρο εν ονόματι απάνθρωπων ιδεολογιών. Χωρίς να χάσουμε τη νηφαλιότητα, αντιστεκόμενοι στον φόβο που γεννά η ανασφάλεια, θα συνεχίσουμε το “Προσκύνημά μας της εμπιστοσύνης”. Αυτοί που αναζητούν – ή ήδη βιώνουν – μία παγκοσμιότητα της αλληλεγγύης έχουν ακόμη περισσότερη ανάγκη να αλληλοϋποστηρίζονται.

Όταν η καταιγίδα μαινεται, ένα σπίτι χτισμένο «επί την πέτραν» παραμένει σταθερό (Μτ. 7,24-25). Θέλουμε να οικοδομήσουμε τη ζωή μας πάνω στον Λόγο του Χριστού, ώστε το θεμέλιό μας να αποτελείται από μερικές βασικές Ευαγγελικές αλήθειες, προσιτές σε όλους: **χαρά – απλότητα – έλεος**. Ο αδελφός Ροζέ τις τοποθέτησε στην καρδιά της ζωής της Κοινότητας μας στο Ταιζέ. Οι ίδιες του επέτρεψαν να προχωρήσει ακόμα και σε δύσκολες στιγμές. Τις αφομοίωσε, ώστε να πιστρέφει σε αυτές μέρα με τη μέρα.

Στα τρία επόμενα χρόνια αυτές οι τρεις λέξεις θα οδηγούν την πορεία μας. Το 2016 θα ξεκινήσουμε με το έλεος, στο ίδιο πλαίσιο με το Έτος Ελέους που ανακήρυξε ο πάπας Φραγκίσκος.

Το Ευαγγέλιο μας καλεί να δώσουμε τη μαρτυρία της ευσπλαχνίας του Θεού. Ιδού πέντε προτάσεις για να αφυπνίζουν μέσα μας το θάρρος του ελέους.

f. Alois

Να εμπιστευόμαστε τον εαυτό μας στο έλεος του Θεού

Και σύ ὁ Θεός ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, καὶ οὐκ ἐγκατέλιπες αὐτούς. (Νεεμίας 9,17)

Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστί. (Λκ. 6,36)

Σύμφωνα με την Αγία Γραφή ο Θεός είναι ελεήμων, ή με άλλες εκφράσεις οικτίρμων και φιλεύσπλαχνος. Με την παραβολή του πατέρα με τους δύο γιους (Λκ. 15), ο Ιησούς μας δείχνει ότι ή αγάπη του Θεού δεν εξαρτάται από το καλό που εμείς μπορούμε να κάνουμε, αλλά δίδεται απροϋπόθετα. Ο πατέρας αγαπά τον υιό που παραμένει πιστός όλη του τη ζωή. Παράλληλα απλώνει τα χέρια του σε αυτόν που τον εγκατέλειψε, όσο ακόμη βρίσκεται μακριά.

Ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο κατ' εικόνα του. Ὡστε: “να φθάσει στο «καθ' ομοίωσιν Θεού» αποκτώντας καλοσύνη. Κάνε την καρδιά σου φιλεύσπλαχνη και ελεήμονα για να ντυθείς τον Χριστό” (Άγιος Βασίλειος , 4ος αι.)

Η αγάπη του Θεού δεν είναι στιγμιαία, αλλά παραμένει για πάντα. Με τον οίκτο μας, μπορούμε να γίνουμε μια αντανάκλαση αυτής της αγάπης. Ως Χριστιανοί μοιραζόμαστε με τόσους πολλούς πιστούς άλλων θρησκειών τη φροντίδα να τοποθετήσουμε το έλεος και τη φιλευσπλαχνία στο κέντρο της ζωής μας.

- Ας καλωσορίσουμε την αγάπη του Θεού. Ο Θεός ποτέ δεν κλείνει την καρδιά του σε εμάς και η πιστή του καλοσύνη είναι ο αδιάκοπος φύλακάς μας, ακόμα και όταν σκοντάφτουμε εξαιτίας των λαθών μας. Εάν δεν έχουμε μακρύνει από Αυτόν, ας μη φοβόμαστε να επιστρέψουμε κοντά του και να του προσφέρουμε την εμπιστοσύνη μας. Εκείνος έρχεται πάντοτε να μας συναντήσει.
- Ας μη θεωρούμε την προσευχή ως μία επίπονη αναζήτηση, αλλά να την υποδεχόμαστε ως μια στιγμή για παύση και αναπνοή, όταν το Άγιο Πνεύμα μας πληρώνει με την αγάπη του Θεού και μας ικανώνει να συνεχίζουμε μια ζωή ελέους.

Συγχώρησε ξανά και ξανά

Ἐνδύσασθε οὖν, ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ, ἄγιοι καὶ ἠγαπημένοι, σπλαγγνα οἰκτιρμοῦ, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, πραότητα, μακροθυμίαν, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων καὶ χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, ἐάν τις πρὸς τινὰ ἔχη μομφήν· καθὼς καὶ ὁ Κύριος ἐχαρίσατο ὑμῖν, οὕτω καὶ ὑμεῖς. (Κολ. 3,12-13)

Ὁ Πέτρος ἦρθε στον Ἰησοῦ και τον ρώτησε, “Κύριε, ποσάκις ἀμαρτήσῃ εἰς ἐμέ ὁ ἀδελφός μου καὶ ἀφήσω αὐτῷ; ἕως ἐπτάκις; 22 λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Οὐ λέγω σοι ἕως ἐπτάκις ἀλλ’ ἕως ἐβδομηκοντάκις ἐπτά.” (Ματ. 18,21-22)

Ἡ συγχωρητικότητα του Θεοῦ δεν σταματά ποτέ. Στη πορεία ὅλης της ζωῆς του, ἀκόμα και στον Σταυρό, ο Χριστός συγχώρεσε· ἀρνήθηκε να καταδικάσει οποιοσδήποτε.

Γνωρίζουμε ὅτι μας ἔχει συγχωρήσει και συγχωρούμε και εμεῖς με τη σειρά μας – πρόκειται για την πιο ἀπελευθερωτική χαρά. Εἶναι ἡ πηγή της εσωτερικῆς εἰρήνης, την οποία ο Χριστός θέλει να μας μεταδώσει.

Ἡ Ἐκκλησία, ἡ σὺνάξη αὐτῶν που ἀγαποῦν τον Χριστό, ἔχει κληθεῖ να ἀφεθεῖ να μεταμορφωθεῖ δια του ἐλέους: “Ὅταν ἡ Ἐκκλησία ἀκούει, θεραπεύει και συμπιλιώνει, γίνεται κάτι το πολύ φωτεινό – μια κοινωνία ἀγάπης, εὐσπλαχνίας, παρηγορίας, μια καθαρὴ ἀντανάκλαση του Ἀναστημένου Χριστοῦ. Ποτέ ἀπόμακρη, ποτέ ἀμυντική. Ἀπαλλαγμένη ἀπὸ κάθε σκληρότητα, μπορεῖ να ἀκτινοβολήσῃ την ταπεινὴ ἐμπιστοσύνη της πίστεως, κατευθεῖαν στις ἀνθρώπινες καρδιές μας.

Το μήνυμα του Θεοῦ για συγχώρεση δεν μπορεῖ να χρησιμοποιηθεῖ, για να δικαιώσει το κακό ἢ την ἀδικία. Ἀντιθέτως μας ἐλευθερώνει, ὥστε να ἀναγνωρίζουμε τα λάθη μας ὅπως ἐπίσης και τα λάθη και τις ἀδικίες γύρω μας και στον κόσμο. Ἐξαρτάται ἀπὸ ἐμᾶς να διορθωθεῖ ὅ,τι μπορεῖ να γίνει

- Ἀς προσπαθήσουμε να συγχωρήσουμε – ἀκόμη και ἐβδομήντα ἐπτά φορές. Ἀν αὐτό εἶναι πολύ μεγάλο, μπορούμε να προσπαθήσουμε να πάμε βήμα-βήμα. Πριν αὐτό ἀπαιτηθεῖ, ἡ ἐπιθυμία να συγχωρήσουμε μπορεῖ μερικὲς φορές να ἐπισκιαστεῖ ἀπὸ το κακό που ἔχουμε υποστεί ἀπὸ τα λάθη που ἔχομε υποστεί.
- Μπρούμε να δείξουμε ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι μια κοινότητα ἐλέους, ὅταν εἴμαστε ἀνοικτοί, χωρὶς διακρίσεις στους γύρω μας, προσφέροντας φιλοξενία, ἀποφεύγοντας να κατηγοροῦμε τους ἄλλους, υπερασπιζόμενοι τους καταπιεσμένους, σφυρηλατώντας μια γενναιοδωρη καρδιά...

Ας πλησιάσουμε, μόνοι μας ή με άλλους, μια δύσκολη κατάσταση

Και δῶς πεινῶντι τὸν ἄρτον ἐκ ψυχῆς σου και ψυχὴν τεταπεινωμένην ἐμπλήσης, τότε ἀνατελεῖ ἐν τῷ σκότει τὸ φῶς σου, και τὸ σκότος σου ὡς μεσημβρία.
(*Ησ. 58,10*)

Ὅς δ' ἂν ἔχη τὸν βίον τοῦ κόσμου και θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρειαν ἔχοντα και κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ;
(*Α' Ιωαν. 3,17*)

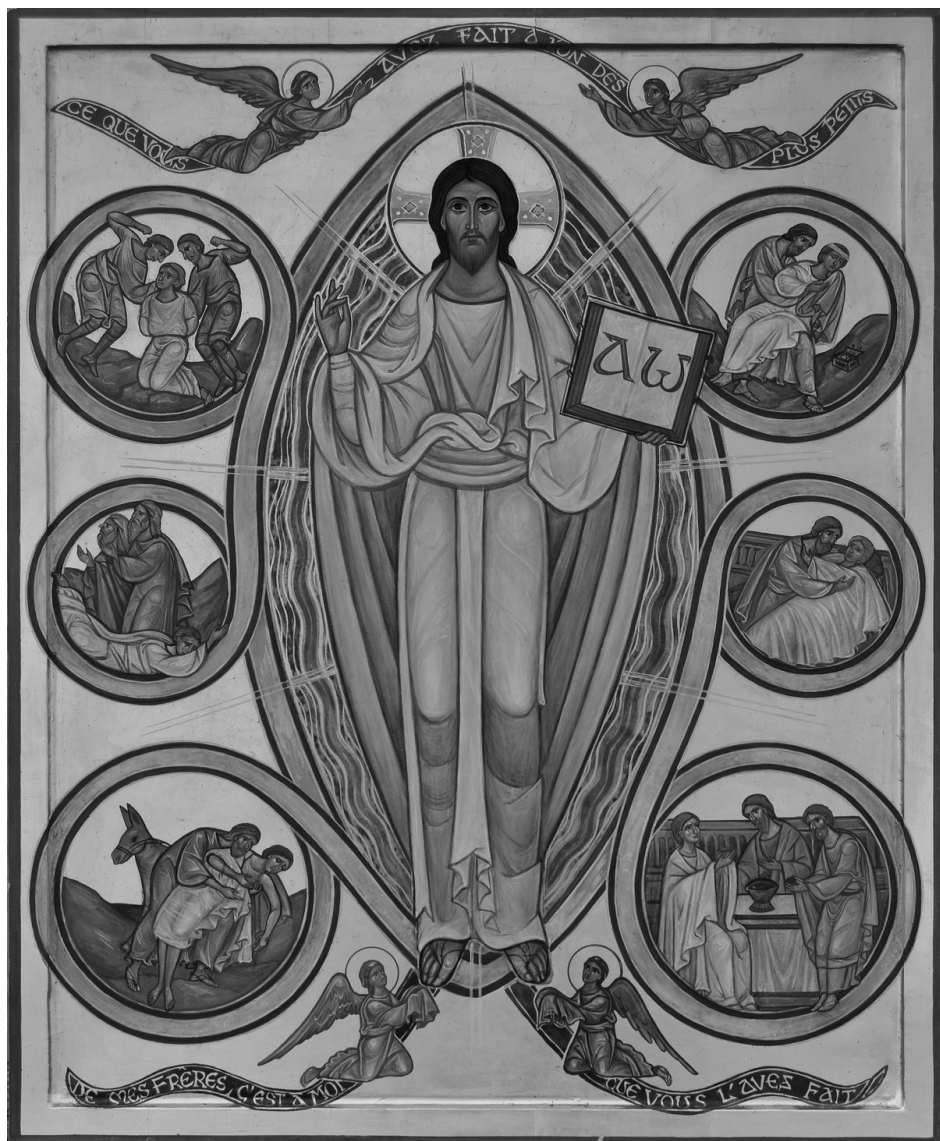
Η εικόνα του ελέους παρουσιάζει το Χριστό να μας κοιτά και να διηγείται την παραβολή του καλού Σαμαρείτη (Λουκ. 10): ένας άνδρας είναι μισοπεθαμένος στην άκρη του δρόμου. Ένας ιερέας και ένας Λευίτης προσπερνούν και συνεχίζουν τον δρόμο τους. Ένας ξένος, από τη Σαμάρεια, πλησιάζει τον πληγωμένο άνδρα, τον φροντίζει και τον μεταφέρει σε ένα πανδοχείο.

Το έλεος ανοίγει τις καρδιές μας στις ταλαιπωρίες των άλλων, στις κρυμμένες μορφές στεναχώριας, στην υλική φτώχεια όπως και στις άλλες μορφές πόνου: ένα παιδί που περνάει μια δύσκολη περίοδο, μια οικογένεια σε δυσκολία, ένας άστεγος, ένας νέος που δεν βλέπει νόημα στη ζωή του, ένας ηλικιωμένος που είναι μόνος του, ένας εξόριστος – άλλα και αυτοί που δεν έχουν πρόσβαση στην εκπαίδευση, την τέχνη ή τον πολιτισμό.

Στον πτωχό είναι ο ίδιος ο Χριστός που περιμένει την ευσπλαχνία μας και που μας λέει “ἐπέινασα γὰρ και ἐδώκατέ μοι φαγεῖν” (Ματθ. 25,35). “Με την ευσπλαχνία του, ο Χριστός παίρνει πανω του μόνος του τις δυσκολίες κάθε ανθρώπου. Με την καλοσύνη του, υποφέρει εν μυστηρίω με τον πόνο κάθε ανθρώπου μέχρι τη συντέλεια του κόσμου” (Μάξιμος ο Ομολογητής, 7ος αιώνας).

Όταν έχουμε οι ίδιοι πληγωθεί από τις δοκιμασίες, ο Χριστός μας φροντίζει. Το στοργικό βλέμμα του μπορεί να φανερωθεί μέσω κάποιου που έρχεται κοντά μας, μερικές φορές μέσα από ένα πρόσωπο που κοιτάζε πάνω μας, όπως και ο ξένος στην παραβολή, ο Σαμαρείτης .

- Ας τολήσουμε να πλησιάσουμε, μόνοι μας ή με μερικούς άλλους, μια δύσκολη κατάσταση γύρω μας, στην άκρη του δρόμου μας. Το έλεος δεν είναι κάτι το συναισθηματικό, αλλά απαιτητικό, που δεν γνωρίζει όρια. Ένας νόμος θέτει τα σαφή όρια του καθήκοντος, ενώ το έλεος ποτέ δεν λέει, “Αυτό είναι αρκετό. Έχω κάνει το καθήκον μου.”

© Ateliers et Presses de Taizé, 71250 Taizé, Γαλλία · έργο του εργαστηρίου Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός (Γαλλία)

Η Εικόνα του ελέους

Καὶ τίς ἐστί μου πλησίον; ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ εἰς Ἱεριχώ, καὶ λησταῖς περιέπεσεν· οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπῆλθον ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεὺς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἀντιπαρῆλθεν. ὁμοίως δὲ καὶ Λευῖτης γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ἀντιπαρῆλθε. Σαμαρείτης δὲ τις ὁδεύων ἦλθε κατ' αὐτὸν, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἐσπλαγχνίσθη, καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον, ἐπιβιάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐπιμελήθητι αὐτοῦ, καὶ ὅ,τι ἂν προσδαπανήσης, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανάρχεσθαί με ἀποδώσω σοι. τίς οὖν τούτων τῶν τριῶν πλησίον δοκεῖ σοι γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστές; ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου καὶ σὺ ποίει ὁμοίως.

(Λουκ. 10,29-37)

Τέταρτη Πρόταση

Ας επεκτείνουμε το έλεος στις κοινωνικές διαστάσεις του

Ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ ποιῶν ἔλεος καὶ κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς. (Ιερ. 9,23)

Τί Κύριος ἐκζητεῖ παρά σοῦ ἀλλ' ἢ τοῦ ποιεῖν κρίμα καὶ ἀγαπᾶν ἔλεον καὶ ἔτοιμον εἶναι τοῦ πορεύεσθαι μετὰ Κυρίου Θεοῦ σου; (Μιχαίας 6,8)

Στη καρδιά του Θεού, ὅλοι οι ἄνθρωποι εἶναι μια και μόνη οικογένεια.

Για για να γίνει πραγματικότητα μια παγκόσμια αλληλεγγύη, εἶναι απαραίτητο να ενισχυθούν οι διεθνείς θεσμοί που θεσπίζουν τους κανόνες δημοκρατικά, προκειμένου να διασφαλιστεί η μεγαλύτερη δικαιοσύνη και να διατηρηθεί η ειρήνη.

Το χρέος των φτωχών χωρῶν συχνά προκαλείται ἀπό τα πιο ισχυρά ἔθνη και τις επιχειρήσεις εκμετάλλευσης των πόρων τους. Ἀκόμα κι αν φαίνεται ἀδύνατο για εμάς να κάνουμε κάτι για να αλλάξει αυτό, μπορούμε να θυμηθούμε ὅτι συγχωρώντας αυτό το χρέος εἶναι ἕνας τρόπος για την ἀποκατάσταση της δικαιοσύνης. Σε ἕνα διαφορετικό πλαίσιο ἀπό το σημερινό, η Ἁγία Γραφή μας υπενθυμίζει: “Ἐὰν δὲ πένηται ὁ ἀδελφός σου ὁ μετὰ σοῦ καὶ ἀδυνατήσῃ ταῖς χερσὶ παρά σοί, ἀντιλήψῃ αὐτοῦ ὡς προσηλύτου καὶ παροίκου καὶ ζήσεται ὁ ἀδελφός σου μετὰ σοῦ” (Λευιτ. 25,35).

Σε ὅλο τον κόσμο γυναῖκες, ἄνδρες και παιδιά ἀναγκάζονται να εγκαταλείψουν τις πατρίδες τους. Τα δεινά τούς δημιουργοῦν μέσα τους ἕνα κίνητρο ισχυρότερο ἀπό οποιαδήποτε ἐμπόδια. Οι πλούσιες χώρες πρέπει να συνειδητοποιήσουν ὅτι φέρουν μερίδιο ευθύνης για τις πληγές της ιστορίας που ἔχουν οδηγήσει σε μαζικές μεταναστεύσεις, κυρίως ἀπό την Ἀφρική και τη Μέση Ἀνατολή.

- Είναι σημαντικό να συνειδητοποιήσουμε ότι, ακόμη και αν η εισροή των προσφύγων και των μεταναστών δημιουργεί δύσκολα προβλήματα, αυτό μπορεί να είναι μια θετική ευκαιρία. Όσοι χτυπούν την πόρτα χωρών πλουσιότερων από τη δική τους, τις εξωθούν να γίνονται σε αλληλέγγυες. Αραγε δεν τις βοηθούν να αποκτήσουν νέα ζωτικότητα. Με το να αντιμετωπίσουν από κοινού τις προκλήσεις που παρουσιάζονται από ένα κύμα μεταναστών, οι χώρες της Ευρωπαϊκής κοινότητας μπορούν να ανακτήσουν ένα δυναμισμό που έχει υποχωρήσει.
- Πρέπει να προχωρήσουμε πέρα από το φόβο των ξένων και των πολιτιστικών διαφορών. Ο φόβος αυτός είναι κατανοητός – αυτοί που βοηθούν να υποδέχονται μετανάστες απλόχερα μερικές φορές φτάνουν σε σημείο εξουθένωσης. Ο φόβος δεν θα μειωθεί ωστόσο, όταν απομονώμαστε πίσω από τοίχους, αλλά μάλλον όταν πάμε να συαντήσουμε εκείνους τους οποίους δεν γνωρίζουμε ακόμη. Αντί να βλέπουμε στους ξένους απειλή για το βιοτικό μας επίπεδο ή για τον πολιτισμό μας, ας καλωσορίσει ο ένας τον άλλο ως μέλη της μιας και κοινής ανθρώπινης οικογένειας.

Έλεος για όλη τη δημιουργία

“Εξ ἡμέρας ποιήσεις τὰ ἔργα σου, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀνάπαυσις, ἵνα ἀναπαύσῃται ὁ βοῦς σου καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου, καὶ ἵνα ἀναψύξῃ ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου καὶ ὁ προσήλυτος. (Εξ. 23,12)

“Εξ ἔτη σπερεῖς τὴν γῆν σου καὶ συνάξεις τὰ γεννήματα αὐτῆς· τῷ δὲ ἑβδόμῳ ἄφεσιν ποιήσεις καὶ ἀνήσεις αὐτήν. (Εξ. 23,10-11)

Στη γλώσσα της εποχής, η Αγία Γραφή μας καλεί να επεκτείνουμε την ευσπλαχνία μας στο περιβάλλον, να σεβαστούμε κάθε ζωντανό δημιούργημα, να μη δουλεύουμε στη γη χωρίς διάκριση. Ένας χριστιανός της Μεσοποταμίας έγραψε: “Μια φιλεύσπλαχνη καρδιά δεν μπορεί να αντέχει να βλέπει το ελάχιστο κακό ή την ελάχιστη θλίψη μέσα στη δημιουργία” (Ισαάκ ο Σύρος, 7ος αιώνας).

Τα πρώτα θύματα της οικολογικής καταστροφής είναι συνήθως οι πολύ φτωχοί. Ο αντίκτυπος της κλιματικής αλλαγής ήδη αναγκάζει πολλούς ανθρώπους να εγκαταλείψουν τους τόπους διαμονής τους.

Η γη ανήκει στον Θεό, οι άνθρωποι την λαμβάνουν ως δώρο. Μας εμπιστεύθηκε μια εξαιρετική υπευθυνότητα: να φροντίζουμε τον πλανήτη, όχι να σπαταλούμε τις πηγές. Η γη είναι περιορισμένη και οι άνθρωποι επίσης χρειάζεται να κατανοούν τα όριά τους.

Η γη είναι το κοινό μας σπίτι και σήμερα υποφέρει. Δεν υπάρχει χώρος για αδιαφορία στη θέα περιβαλλοντολογικών καταστροφών, στην εξαφάνιση ολόκληρων ειδών, στον κίνδυνο της βιοποικιλότητας ή στην τεράστια αποψίλωση σε συγκεκριμένα σημεία του κόσμου.

- Πώς μπορούμε να εκφράσουμε την αλληλεγγύη μας μαζί με όλη τη δημιουργία; Κάνοντας επιλογές που να επηρεάζουν την καθημερινή μας ζωή, δείχνοντας ευασθησία στις πράξεις μας ως καταναλωτές και πολίτες, κάνοντας με επίγνωση μια επιλογή απλής ζωής. Απλοποιώντας την πορεία της ζωής μας μπορεί να γίνει μια πηγή χαράς. Υπάρχουν άνθρωποι που παίρνουν πρωτοβουλίες, όπως να νηστεύουν για το κλίμα και τη δικαιοσύνη την πρώτη κάθε μήνα. Κάνοντας αυτό το βήμα για να δείξουμε το έλεος του Θεού για καθετί που είναι μέλος του κοινού μας οίκου, της γης, δεν είναι κάτι προαιρετικό, αλλά προϋπόθεση για να ζούμε σε αυτή με χαρά.

Κατά τη διάρκεια των επόμενων μηνών θα δημοσιεύσουμε στην ιστοσελίδα του Ταιζέ και στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης σκέψεις σχετικά με τις "Προτάσεις 2016". Μπορείς να μοιραστείς τις πρωτοβουλίες σου μαζί μας, γράφοντάς μας στο **echoes@taize.fr** και τώρα ακόμα παραμένοντας σε επαφή μαζί μας με τις παρακάτω ιστοσελίδες:

www.taize.fr/news

[/taize.fr](https://www.facebook.com/taize.fr)

[@taize](https://twitter.com/taize) (en) [@taize_fr](https://twitter.com/taize_fr) (fr)

Ταιζέ 2016

Κατά τη διάρκεια του έτους:

Κάθε εβδομάδα, από την Κυριακή μέχρι την επόμενη Κυριακή, υπάρχουν συνατήσεις νέων, για την αναζήτηση της πηγής της πίστης, την εμφάνιση στην κατανόηση του ελέους του Θεού και στη γνωριμία αυτής της πορείας με τη μαρτυρία της δικής μας ζωής.

Από τις 28 Αυγούστου μέχρι τις 4 Σεπτεμβρίου

Μια εβδομάδα αφιερωμένη για νέους μεταξύ 18 και 35 ετών, φοιτητές, επαγγελματίες, εθελοντές ή εκείνους που αναζητούν εργασία. Καθώς θα αντιμετωπίζουν τις ίδιες συνθήκες ζωής ή και ανταλλάσσουν την επαγγελματική τους εμπειρία, μπορούν να συναντηθούν και να μοιραστούν τις ιδέες για το μέλλον τους υπό το φως της πίστης.

Βουκουρέστι 2016

Με μερικούς αδελφούς και 150 νέους από διάφορες χώρες, ο αδελφός Αλοΐς θα επισκεφθούν το Βουκουρέστι από τις 28 Απριλίου έως τη 1η Μαΐου για να εορτάσουν το Πάσχα με τους Ορθόδοξους Χριστιανούς της Ρουμανίας (το 2016 το Πάσχα στους Ορθόδοξους εορτάζεται ένα μήνα αργότερα από τη Δύση).

Αυτό το προσκύνημα θα ακολουθήσει τις επισκέψεις στην Κωνσταντινούπολη (Θεοφάνεια 2013), Μόσχα (Πάσχα 2011), Μόσχα, Μίνσκ, Κίεβο και Λβιβ (Πάσχα 2015).

Κοτονού 2016

Μετά το Γιοχάνεσμπουργκ (1995), Ναϊρόμπι (2008) και Κιγκάλι (2012), η τέταρτη διεθνής συνάντηση νέων στην Αφρική θα πραγματοποιηθεί στο Κοτονού (Μπενίν) από τις 31 Αυγούστου έως τις 4 Σεπτεμβρίου.

Αυτό το νέο βήμα του “προσκυνηματος εμπιστοσύνης στη γη” θα φέρει κοντά χιλιάδες νέους από τη Δυτική Αφρική. Θα έχουν την ευκαιρία να στηρίξουν ο ένας τον άλλον με ελπίδα για το μέλλον της Αφρικής.

Σε αυτή η συνάντηση θα συμμετάσχουν και από άλλα μέρη της Αφρικής και από άλλες χώρες του κόσμου, που θα ανακαλύψουν αυτή την πλευρά της αφρικανικής ηπείρου.

Η συνάντηση του Κοτονού επιθυμεί να τονίσει τη ζωτικότητα, τις δυνατότητες της νέας γενιάς στην Αφρική, τις αξίες που αυτή η ίδια η νεαρή ήπειρος μπορεί να μοιραστεί με άλλους.

Ευρωπαϊκή Συνάντηση 2016-2017 στη Ρίγα, Λετονία

Στη Βαλένθια, το απόγευμα της 30ης Δεκεμβρίου 2015, ανακοινώθηκε ότι η Ρίγα, η πρωτεύουσα της Λετονίας, θα φιλοξενήσει την 39η Ευρωπαϊκή συνάντηση από τις 28 Δεκεμβρίου 2016 μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2017.